

Dr. L. H. SIXTA, český lékař.

SCHUYLER, NEBR. Písnrna v Hollmanově bloku. V druhém poschodí.

Dr. C. Oxford

Přijímá návštěvy: Od 9. do 12 hodin dopoledne a od 2. do 5. hodin odpo. ve svých příbytku na rohu 1912nd

H. Gilford M. D. - Geo. Bicknell M. D.

zkušení lékaři všech chorob ZRAKU a SLUCHU

Dr. Chas. Rosewater český lékař.

Office: 222 Bee Bldg., roh 17. ul. a Farnam. Telefon 504.

Dr. E. Holovtchiner český lékař.

Office na rohu 15. a Howard ul. Sheely's Block, č. dveří 210.

Objednejte si bedničku ...lahvi... Krug's kabinet ležáku

Jest to nejvýtečnější pivo pro domácí a pro společenskou pohostit. Vyrábí Fred. Krug Brewing Co., 1007 Jackson St. TELEFON 400.

Frank Doležal, český právník

FREMONT, NEBRASKA. Vytízuje veškeré soudní a právní záležitosti při vrchním, aneb krajském soudu v kterémkoliv okresu.

FR. CUBA ...ČESKÝ PRÁVNÍK...

VE SCHUYLER - NEBR. Vede právní pře při všech soudech v kterékoli části státu a poslужí právní radou ve všech případech.

Louis Berká, český právník.

Právní a čísl 333 N. Y. 14th Bldg., Omah.

Postarejte se o budoucnost svých rodin

WOODMEN OF THE WORLD. Jenž vypisá pojistné správné a rychle. JEDNÁNÍ V ŘEČI ČESKÉ

Dva skvostné vlaky PO DRAZE... UNION PACIFIC...

dení vyřídí do Denver a jiných měst Coloradských jsou: The Colorado Fast Mail.

ZPRÁVY ZAMOŘSKÉ.

Rusko a Francie. Odstoupení dlouholetého francouzského posla při ruském dvoře, hr. Montebella, pokládá se za následek nálady, kterou ve Francii vzbudil carův návrh na odzbrojení.

Velezrada v Kotoru. Ze Zadrů oznám. uří, že na Klisu blíže Spletů chycen byl desátník Gebauer pro podezření, že plány kotorských opevnění prodal Rusku.

Východní Asie. V Japonsku panuje peněžná krize. Již v květnu dovoz převýšil vývoz o 70 mill. Vláda žádala Anglii o půjčku.

Spor o Železná Vrata. "Srbrbran" oznamuje: Mezi bělehradskou a pešťskou vládou nastala váda uprostřed největších láskv. Za radikálně vlády Simičovy národní skupština svolila, aby německá podnikatelská firma Luterova po dobu 50 let mohla užívati vodní síly dunajské na železných Vratech k výrobě elektrické síly.

Hrabě Lev Nikolajevič Tolstoj. Do malé dědiny ruské, jejíž jméno Jasnjaja Poljana je známo českému vzdělanému světu jako sídlo největšího spisovatele a myslitele našeho století, přinášel v min.dnech drát telegrafický ze všech konců světových nadšené projevy obdivu a lásky ku geniálnímu starci ruskému, hr. Lvu Tolstému, který dosáhl dne 19. září věku 70 let.

Některé potřebuje právníků pomoc, ahlé dá v panu Berkovi právníka zkušeného, který dlouholetou zkušeností svojí může krajanům našim kdykoliv správně posloužit. 33-17

učení, návrat k evangeliu, tak že byl nazván třináctým apoštolem. Našem úctám je dostatečně znám literární význam hr. Tolstého, jehož veškerá díla máme přeložena v krásné 'Ruské knihovně' a netřeba tu líčiti obraz jeho činnosti jako románopisce, novelisty a spisovatele morálních, filosofických a paedagogických knih. Romány hr. Tolstého "Anna Karenina" a "Vojna a mír," jež znamenají dva slavné vrcholy literatury našeho věku, při jichž četění veliký románier francouzský Flaubert volal: "To je Shakespeare!" patří též mezi nejpůvodnější knihy, nejvíce čtené a rozšířené. Hrabě Tolstoj narodil se dne 9. září (podle ruského kalendáře dne 28. srpna) roku 1828. Po bouřlivém životě studentském a vojanském, jehož hyfivost a bujnost upřímně vyznal ve své 'Zpovědi,' věnoval se literatuře. Podnětem k první práci byly mu vzpomínky z dětství, jež pod názvem "Dětství" uveřejnil r. 1856 v Sovremenniku, vydávaném básníkem Někrasovem a dále dojmy z Kavkazu a krmské války, jíž se zúčastnil jako nadporučík a byl svědkem heroismu ruského při oblehání Sevastopolu. Tolstoj byl uvítán velmi vřele v kružích literárních, jakési divoká rázovitost jeho prací imponovala, prozrazovala neobyčejnou sílu a hloubku a mladý důstojník se stal soudruhem Gončarova, Turgeněva, Grigoroviče, Ostrovského. Ale brzy se nabažil života světského, života ve velké společnosti, který poznal dokonale, jak svědčí popisy její v jeho románech. Z výše svého suverenního pozorovatelského umění obzírál lidstvo, pro-

HOLANDESKÁ DÍVČÍ KRÁLOVNA. Pouze díve zvláště osudem obmyšlené dostane se koruný jako dáruku v den narození, ale takovým je štěstí Vilemyň Holandské. Její osmácté narozeniny, 31. srpna 1898, nebudou nikdy zapomenuty touto milostnou malou ženštinou a bude si též pamatovati 6. září, den své formální korunovace.

nikl všechny vrstvy společnosti, aristokraty, umělce i muziky, dovedl zachytiti úchvatný obraz celé epochy a portretoval stejně mistrovsky postavu ubohého mužika jako Napoleona, v koncepci svých obrazů má sílu Rubensa a Balzaca, v poznání lidské duše je snad největším. Oženil se, uchýlil se Tolstoj na svůj statek do Jasné Poljany a oddal se literárním pracím a správě svého hospodářství. Styk s přírodou a s lidem prostým učinil velký obrat o jeho názoru světovém, autor bujných orgií důstojnických ve "Dvou kozácích" počal se zabývati problémy mravními, náboženskými i sociálními a důsledy tohoto jeho převratu, umělcem v apoštola zračil se již v jeho "Karenině," v jeho epeji "Vojna a mír." Kromě těchto románů napsal Tolstoj tehdy několik menších povídek, později i dvě dramatické práce "Vláda tmy" a "plo dy osvěty." Avšak v posledních dvou desetiletích opustil Tolstoj práce čistě literární a počal hlásat své učení. Jeho ideám razily cestu senační zprávy šířené o výstřednostech hraběte Tolstého. Noviny byly plny pikantních a závažných zpráv, jak hrabě Tolstoj, největší ruský spisovatel a člen jedné z nejurozčenějších rodin ruských, chodí a žije po muzičku, sedlači, ano i boty si šije. Tyto posměšné zprávy byly dobrou reklamou pro mravně-náboženská staté a knihy jeho, tak že se počaly čísti jako jeho romány a povídky. Mohutnou silou přesvědčení, pravdy a upřímnosti zaznívala jeho slova, jež přehlušila posměch a naplnila úctou i ty, kteří s ním nesouhlasili. Hrabě Tolstoj odsoudil celou naši společnost, prohlásil, že všechno její snažení se octlo na seštití, že pod

krví nasáklé. Na stole stály dvě prázdné láhve od "malaga," odlivka, dopis na pana starostu ve Zhoři, čepeček s černým závojem, kabelka, již s sebou paní učitelová přinesla, na zemi byl hrnc plný krve a opodál břítva. Když se všichni s dceruškou paní učitelové do bytu pana řídícího odebrali, vyprávělo 13 roků staré děvčátko, Ruženka, která měla na krku též zející ránu, slabým hlasem: "Maminka dostala včera 26 zlatých pense a když domů přišla, obědvali jsme. Pak nám řekla, že pojedeme do N. Vsi. Mně se nohy třásly a řekla jsem, že nepojedu. Ale babička mně domlouvala, což nebudete maminky poslouchati a nechcete tatinkův hrob navštívit? Šla jsem tedy. Vyjeli jsme o druhé hodině ze Soběslavi. Ze zastávky mléčnické šli jsme do N. Vsi. V Petroviciích v hostinci jsme se stávkli, kdež maminka něco psala. Nahlédla jsem do toho, ale maminka mne okřikla: což jsi tak zvědavá, píš do Malovic o nějakém mášlo. Chtěla jsem potom do kabelky se podívati, ale i to mi maminka překazila. Otdud jsme šli do Nové Vsi. Když jsme do bytu pana učitele Tišra přišli, večereli jsme cerveláty, jež maminka sebou přivezla, a nutila nás ku pití vína. Jaroušek vypil šest skleniček, já jenom čtyři. Maminka se se mnou vadila, proč více nepijí, že jsme po cestě a že budeme zejtra dlouho spát. Pak jsme ulehli. Maminka k nám přilehla celá oblečena a když jsme se jí tázali, proč to, řekla, že jen zkouší, jak se jí to bude ležeti. Po 3. hodině ranní probudil mne Jaroušek a povídal mi, že ho někdo podřezal. Volal na maminku, aby mu dala pití. Pozdvihnu hlavu, ale pozoruji, že je hlava těžká a tu když jsem se makala, seznala jsem, že jsem také podřezána. Věděla jsem ihned, že nám to udělala maminka. Když jsem se více okoukla, vidím, že maminka visí na dveřích i bála jsem se. Konejšila jsem tedy Jarouška, aby počkal s pitím, až se domáckí probudí. Vybdla jsem ho, aby se pro tu chvíli modlil a když již nemohl, předřekávala jsem mu modlitbu sama. Pak jsme plakali a volali asi dvě hodiny. Když žádné pomoci nepřicházelo, vstala jsem, udělala křížek, když jsem šla kolem maminky, a chtěla jsem klepatí na okna pana řídícího. Poněvadž okna byla vysoká, tloukla jsem na domovní dveře a když mi nikdo neotvíral, měla jsem v úmyslu běžeti do fary. Konečně bylo mi přece otevřeno." Ruženka z bytu pana řídícího již více se nehnila. Pan řídící poslal pro místního radního, pana Františka Samce, a starostu pana Františka Matouška ze Zhoře, kteří se v nekratší době dostavili. Mezi tím scházely se davý lidi a mnoho zvědavců. Ruženka, jsouc úplně při smyslech, vyprávěla dále: "Maminka nám večer povídala, že jsem v bytě, kde tatínek dřive zůstavál, ohmatávala skoby dveří a povídala, že je to tak, jak to dřive bývalo. Pak vzala Jaru na klín a chovala ho." — Za nedlouho dostavil se obvodní lékař, pan MUDr. Smetana z Ml. Vožice a dal přenéstí hošíka Jarouška do bytu pana řídícího a "nařídil, by ho očistili. Kdy šli do pokojka pro chlapce, volala Ruženka: "Ať nevidí Jara maminky," (která tu dosud žila.) Když pak jí podávali přestýn maminčiny na památku, odmítla jích a řekla, že bude mítí po mamince památku do smrti — na krku. Bylo to smutné shledání obou dětíček. Děvčátko tázalo se svého roletého bratříčka: "Bo lí té krk?" — "Nebolí." — "Mne také ne. Tohle by nám tatínek nebyl udělál, ten nás měl rád. Já u tebe budu pořáde." — Pan dr. Smetana zašil rány na krku děvčátka i hošíka a vypravil je svědomitě do všeobecné nemocnice tábořské. Dětky měly krky i ruce podřezány a paní učitelová podřezala si ruce, krk a naposledy se oběsila. Dobrozdání pana lékaře bylo, že Ruženka může být zachována životu, ale o hošíkovi se pochybuje. — Dopis paní Chalupské na pana starostu zněl: Velečtý pane staroste! Žádám Vás, bysme byli tiše pochováni, k čemžž 30 zlatých na výlohu pohřební přikládám. Ráda bych měla hrob vedle svého muže.

Dr. Vařatý, říší poslanec za okres plzeňský. Nenadálá zvěst překvapila politický svět český, že dr. Jan Vařatý, jedna z nejrozvořitějších osobností v ensemblu českých politiků, jest těžce nemo-

slovanského, který zalévá zlatým jasmem velký západ století!

Z ČESKÝCH VLASTÍ. Tragický osud rodiny. Dne 2. května t. r. skonala tragickou smrtí pan Frant. Chalupský, správce školy v Malovicích a zanechal, jak jsme se tehdy zmínili, po sobě vdovu se dvěma dítkami. Ovdovělá paní Cecílie Chalupská odebrala se po pohřbu svého muže s dítkami do Soběslavi, kde žila ze své pense. Dne 2. září navštívila s dítkami hrob mužův na hřbitově v Nové Vsi, načež navštívila řídícího učitele pana Václava Wanka a prosila jeho choť, by poplála jí noclehu. Nespokojila se však se zadním pokojem bytu pana řídícího, namítajíc, že jest po cestě s dětmi utrámečna a že by se ráda dobře vyspala; žádala proto, by jí otevřen byl byt nepřítomného učitele pana Jos. Tišra v protějším stavení. To se také stalo a paní Chalupská odešla do bytu pana Tišra, ve kterém udála se pak hrůzná scéna, o níž sděluje "Tábor": Po 5. hodině ranní vyburcována byla rodina pana řídícího Wanka ranami na domovní dveře a po otevření objevila se dceruška paní Chalupské po zahalená košíkem úplně krví zbrocenou. Na výkřik služky přichvátil pan řídící se svým synem, které dvěvčátko prosilo za vodu, oznamující, že maminka se oběsila a bratříček že je podřezán. Pan řídící se synem spěchalí ihned do protějšího stavení, kdež je škola a byt mladšího učitele, ve kterém popřáno rodnině paní Chalupské noclehu. V bytě shledali strašnou situaci. Paní Chalupská v otevřeně páli dvěvčítka na zastřekované oběsena, její synáček ležal v posteli, plně

cen. Známi jeho zvyklí již nař jako na muže, jemuž nebylo dopřáno zbytek života ztrávití v síle zdravého stáří. Vzešel dr. Vařatého jevilo stopy choroby, která mu stále ubírala sílu. Vleká nemoc ledvinová v letě přiměla jej k tomu, aby se odebral do lázní sedmihorských, by tu hledal zotavení. Nenašel úlevy, které hledal, a vrátil se tak churav, že musil ulehnout. V posledních dnech nabyla jeho nemoc rázu akutního a poslanec dr. Jan Vařatý valem pozbyváje sil i ztrácje vědomí se octl ve stavu téměř beznadějném. Krátce před půlnocí dne 6. září o 11. hodině zemřel. Odešel muž, jemuž patřil místo v dějinách nové politiky české, výtečný znal o otázkách jazykových, o čemž podal důkazy mnohými fečmi i brožurami, muž, jehož "ceterum autem censeo" ve přčině trojspolku a spolku s Ruskem se stalo všeobecně známým, muž, jenž upjatě se držel svého mínění, nečinil nijakých ústupků, odmítl každý kompromis a hájil bezohledně s umělostí svých náhledů a tím se ve všech stranách a organizacích stával nemožným. Dr. Jan Vařatý narodil se 10. srpna 1832 v Skrovnici u Kostece n. O. Gymnasialní studie konal v Rychnově n. K., v Hradci Králové a v Litomyšli, studia právnická a v Přibramě, kdež roku 1863 dosáhl hodnosti doktora veškerých práv. Roku 1870 otevřel advokátní kancelář v Praze a vykonával advokaci po 21 let. Do českého sněmu vstoupil v r. 1878, říší radě náležel od roku 1879. Obíral se zvláště otázkou jazykovou a vydal v té přčině několik brožur. Ve svých řečech ve víceletém parlamentu vystupoval rozhodně proti trojspolku. Byl odpůrcem fideikomistů a hájil otázku zavedení povinného pojišťování proti ohni. Byl v řídící stávešví hypoteční banky. Náležel k radikálnímu křídlu mladočeské strany a od roku 1887 po rekonstrukci českého klubu zůstal s dr. Englem, drem. Kounicem a drem. Grégrem ve Vídní mimo klub. V říjnu 1896 byl ze strany mladočeské vyloučen. V dr. Vařatém ztratil národ český bojovná vytrvalého, jehož snahou vždy bylo prospěti národu českému. Nehybnoucí budíť mu paměť!

Oheň na venkově. V neděli 4. t. m. vypukl oheň v domku č. 5 v Řepčicích u Smíchova a záhy rozšířil se po celém domě. Od něho vzlála se došková střecha stáje sousedního hospodářství č. 31, tak že hrozilo velké nebezpečí celému stáku. K ohni dostavily se sbory dobrovolných hasičů z Hostivic, Břetnova Stodálek, jichž obětovně snaže podalí se oheň uhasiti a druhou budovu z větší části zachrániti. Majitel domku Frant. Blažek, bydlící na Smíchově, utrpěl škody 600 z. a druhý pohobyl rolník Petr Bubník utrpěl rovněž značnou škodu. Chrňte se chladného nočního vzduchu a vyhnete se neuralgickým bolestem. St. Jacobs Oil pak neuralgické bolesti hojí, ať o původu jakéhokoliv.